

Obsah

I	Filosofie poznání (<i>Karel Hauzer</i>)	7
	Poděkování	9
1	Monosignální reflexe ve filosofii	11
1.1	Co není filosofie	11
1.2	Naše pojetí filosofie	15
1.3	Znakově prostředkované poznání	16
1.4	Předpoklady mysli k monosignálnímu poznání	22
1.5	Kritika kritiků	24
2	Znaky a skutečnost	27
2.1	Znakově prostředkované poznání	28
2.2	Pseudosignální modifikace poznání	32
2.2.1	Ikonoklasmus, ikonolatrie a ikonodulie	33
2.2.2	Schůzka na inzerát	38
2.3	Ještě jednou předpoklady mysli	39
2.4	Skepse a jistota	42
3	O skepsi jistotě a dvojí metafysice	48
3.1	Sestup do Maelströmu	48
3.2	Jak vykovat kladivo bez kladiva?	50
3.3	Ještě jednou o poznání pseudo-, kvasi-, multisignálním	51
3.4	Copak rozumíme metafysikou?	52
3.5	Jistota a skepse	56

3.6	Monosignální metafysika	58
4	Kartesiánská past	60
4.1	Problémy triviální a pravé	60
4.2	Monosignální poznání	63
4.3	Kartesiánská metodická skepse	65
4.4	Kartesiánská past	68
4.5	Způsoby poznání subjektu	70
5	Předmětná zřejmost	73
5.1	Ven kartesiánské pasti	74
5.2	Novoscholastická kritika Descarta	75
5.2.1	Jistota a pravda	76
5.2.2	Tři základní pravdy, první zásady	77
5.2.3	Předmětná zřejmost	79
5.3	Kritika novoscholastické kritiky	80
5.4	Novoscholastické jsoucno	82
5.5	Sebevědomé já	83
6	O zásadě o vyloučení zásady o vyloučeném třetím	85
6.1	Logika symbolická a obsahová	85
6.2	Tradiční logika	87
6.2.1	Úsudek kategorický	88
6.2.2	Úsudek hypotetický	88
6.2.3	Úsudek disjunktivní	88
6.3	Nepřímý důkaz	90
6.4	Zásada o vyloučeném třetím u Aristotela	92
6.5	Monosignální logika	94

Literatura k I	96
II Etika (Zdeněk Bígl)	99
Úvodní poznámka	101
Co je etika?	103
Anaximandrovo učení o pokutě a trestu	104
Nikdo nemůže jednat proti tomu, co poznal jako mavně dobré	105
Mravní ctnosti představují získaný stav, který vede člověka trvale k mravně hodnotnému jednání	109
Spravedlnost je dobrem druhého	113
Nejvyšší hodnotou je stav, při kterém člověk ne- cítí ani bolest v těle, ani neklid v duši	117
Nemáme lpět na věcech, které nejsou v naší moci	120
Bůh podporuje svobodnou vůli při přemáhání hříchů, v něm má však rozhodující posta- vení boží milost a ne naše svobodná vůle	123
Mravní hodnotu má jen vůle, a to ne tím, co vykonává, ale jen pro to, že je ve shodě s mravním zákonem stanoveným naším ro- zumem	126
Nestačí omezit se jen na vnitřní stránku mrav- nosti a je třeba rozvinout mravnost ve vnějších společenských životních formách	131
Teologická suspenzace etiky	134
Mimo dobro a zlo	137
Mírou mravní hodnoty jednání je jeho užitečnost	140

80	1	Závazek vyplývající z odpovědnosti souvisí s nárokem, který vůči nám vznáší to, co je ve své zranitelnosti a pomíjivosti ohroženo . . .	144
82		Odpovědnost za druhého neberu na sebe svobodným rozhodnutím, ona mi připadne a já nemám žádnou možnost volby	149
101		Jakým jazykem hovoří morálka?	154
102		Otázka viny	157
103		Existuje neomluvitelné, ne však neodpustitelné	160

Literatura k II **163**